

Amarrades per guanyar més

Les barques de bou d'Andratx i Sóller, les primeres que s'aturen de pescar durant un dia per fer pujar el preu del peix

Text: **Antoni Mateu**
Foto: **Michels**

PALMA Les barques de bou del port d'Andratx i del port de Sóller no sortiren ahir a pescar. D'aquesta manera, aquests pescadors són els primers que apliquen la mesura de reduir una jornada la seva activitat setmanal, cosa que varen acordar la Conselleria d'Agricultura i Pesca, el Ministeri de Medi Ambient i Rural i totes les confraries de Mallorca la setmana passada.

L'objectiu d'aquesta iniciativa és estalviar combustible, fer que les pesqueres augmentin els seus recursos i evitar l'excés de peix al mercat, que és el que provoca que els preus siguin baixos. Avui és el torn dels pescadors de Palma i demà quedaran al port les barques de la resta de confraries que hi ha l'illa. Segons fonts de la Con-

selleria, aquesta reducció permetrà reduir l'explotació esmentada i, a la vegada, ajudar a millorar el preu de la pesca de baix valor comercial. A més, d'acord amb les mateixes fonts, els pescadors es podran beneficiar de la convocatòria d'ajudes que compensaran les aturades dels dies en què no treballin.

"Les barques de bou de cada un dels ports –manifestaren des de la Conselleria– no faran feina de manera rotativa entre els dimarts i els dijous de cada setmana, d'aquí al mes de juny. Els dilluns i els divendres no s'han volgut tocar perquè són els dies en què la gent més en compra, de peix". L'aturada tampoc no es produirà per les festes de Nadal, ja que durant aquells dies hi ha una demanda molt grossa de productes de la mar.

Segons el patró major de la confraria del port de Sóller, Josep

Al port d'Andratx, els pescadors ahir no sortiren a la mar. Avui no hi sortiran els de Palma.

Segons la Conselleria, la mesura també farà que les pesqueres es recuperin

Blanca, "hi ha molta disparitat d'opinions sobre aquesta mesura: no és que tots els pescadors hi vinguessin a bé des del primer moment. Fa falta esperar un temps per veure si haurà estat pitjor el remei que no la malaltia".

El reglament europeu preveu aturades, temporals o definitives, en el sector pesquer. Aquesta és la primera vegada que s'aplica a les Illes. A la Península ja fa anys que se'n duen a terme, però sempre seguint criteris biològics.

Les exhumacions de les fosses comunes "no son ni urgentes ni necessàries"

MANEL SUÁREZ

Un dels factors que més han pogut ajudar al restabliment de la normalitat democràtica a l'Argentina i Xile ha estat la recuperació dels cossos de les persones assassinades pels militars colpistes i la seva devolució a les famílies respectives. A més, la justícia xilena (en una actuació que va merèixer el respecte i l'admiració del poble espanyol, jutges i fiscals inclosos) no va tenir cap problema a jutjar els assassins.

Fa pocs anys, el jutge Garzón va condemnar un d'aquells generals colpistes sota les acusacions de la fiscalia per crims contra la humanitat. Llavors no va haver-hi cap fiscal, ni cap jutge de l'Audiència Nacional que opinés que la sentència del 19 d'abril de 2005 condemnatòria d'un militar estranger, Adolfo Scilingo, per crims comesos en el seu propi país (no a

Espanya, no ho oblidem) que varen ser qualificats de "lesa humanidad con resultado de 30 muertes, una tortura y una detención ilegal", poguessin causar "perjuicios irreversibles de difícil reparación" o que "no son ni urgentes ni necesarias".

Si no ho van fer en aquell moment, per què ho han fet ara?

La veritat és que, personalment, m'han fet més mal les seves consideracions que la pròpia resolució, absolutament injusta i insultant. "El tribunal consideró que las exhumaciones 'no son ni urgentes ni necesarias'. La Fiscalía había alegado, en este mismo sentido, que las diligencias ordenadas por Garzón podían causar 'perjuicios irreversibles de difícil reparación'".

Com pot una persona sensata, intel·ligent, imparcial i justa considerar que el fet de recuperar el cos d'un desaparegut i retornar-lo a la seva família és una actuació que no és urgent? Com pot considerar que recuperar les despulles d'una persona assassinada no és necessari? Com pot dir que recuperar el cos d'una persona que va ser segrestada i assassinada fa 70 anys pot causar "perjuicios irreversibles de difícil reparación"? A qui està protegint el fiscal? A quines terceres persones considera que es podrien causar "perjuicios

irreversibles de difícil reparación"?

L'agost de 1936, a migdia, Sebastià Estades Cañellas estava dinant amb la seva dona i els seus dos fills petits. Quatre homes s'atraca- ren a casa seva i se l'emportaren. Ni tan sols eren militars. El tanca- ren a la Casa del Poble de Palma, convertida en aquells moments en quarter de la Falange, amb dos calvianers més, Jaume Marzà i Biel Sera. Allà varen rebre pallises, els sotmeteren a la tècnica del "bany maria", consistent a ficar- los dins una banyera amb aigua bullent i després dins una amb aigua gelada. Un vespre, dos homes se'n varen dur en Sebastià Estades a la presó de Can Mir.

En Sebastià degué comprendre ràpidament què passaria perquè bé que es va preocupar de comu- nicar, a tots els seus companys de presó, que a cada persona de Cal- vià que hi entrés li comunicuessin que ell havia estat tancat dins el magatzem. Un vespre el cridaren per megafonia. "Sebastià Estades passi per l'entrada per ser posat en llibertat". Fora de la mirada dels altres presos, li fermaren una mà a la d'un altre pres, amb un fil- ferro, i els feren pujar a un camió carregat de falangistes.

De matinada, el camió es va atu- rar al costat de l'església de Sa

Creu de Porreres. Els esperava un escamot d'assassins refugiats dar- rera una metralladora. El botxí que l'emprava va prémer el gallet i la va fer girar a dreta i a esquerra, a dreta i a esquerra, fins que no en va quedar cap dret. Després, un dels caps de l'escamot d'assassins, segurament el més valent, va treure's la pistola i, un a un, va anar pegant-los el tret de gràcia al cap. Ni tribunal, ni judici ni res.

Allà els deixaren, estesos a terra. Poc després, va arribar el fosser de Porreres que, amb l'únic ajut d'una manta, els va anar arrosse- gant fins a l'interior del cementiri i, vestits, els va tirar dins la fossa comuna.

Na Maria, la seva filla, ha recordat el seu pare cada dia de la seva vida. L'ha reivindicat cada dia i cada hora i cada minut. Na Maria va haver de patir l'ofensa del roba- tori del seu pare quan només era una nina i recorda que era un home educat, a qui li agradava la poesia. Fins i tot, recorda els poe- mes que li recitava, especialment un que parlava d'una rosa blanca. En Sebastià Estades Cañellas és a Porreres, dins la fossa comuna l'obertura de la qual el senyor fis- cal considera que pot causar "per- juicios irreversibles de difícil repa- ración", dins un forat ple de terra, sense noms, sense memòria, amb

l'insult de l'assassinat, amb la co- vardia dels assassins, l'obertura del qual els senyors jutges de l'Au- diència Nacional consideren que "no son ni urgentes ni necesarias".

Sempre es diu que la justícia ha de ser imparcial, que els jutges han d'actuar escoltant només les veus del seu cervell, que no s'han de guiar per allò que els pugui dir el cor, però, jo em demano, serà capaç algun d'aquests jutges, o el fiscal, d'anar a veure na Maria i, davant la seva cara, dir-li que consideren que tornar-li el seu pare "no son ni urgentes ni necesarias" o que pot causar "perjuicios irrever- sibles de difícil reparación"?

És evident que la justícia espa- nyola no està a l'alçada de les cir- cumstàncies ni de les exigències de la gent, però tampoc hi està la classe política: el PP, amb la seva hipocresia insultant i coincident amb el missatge de l'Audiència Nacional, i el PSOE (amb el Go- vern inclòs), que té els mitjans per adoptar decisions justes i respec- tuoses amb les famílies establint els protocols legals que permetin la recuperació dels cossos dels as- sassinats i impedeixin aquestes decisions, pròpies del passat, de la justícia d'aquest país.

Vicepresident de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca